

samenkerk

juli 2019 nr.3

Priesterwijding

Marthoma in India

pagina 18

Een bezoekje aan De winkel van Sinkel

pagina 6

Installatie van

Deken Smeets

pagina 10

Bisschop met nieuw magazine 'Gezonden'

pagina 4

“Het gaat erom een nieuwe schepping te zijn!”

Dat zegt de apostel Paulus op de eerste zondag van juli in de liturgie. En passender kan de juli-vakantiemaand eigenlijk niet ingezet worden. Een nieuwe schepping - herschepping - recreatie en recreëren: woorden die te verbinden zijn met herademen, tot rust komen en ontspanning. En dat is toch wat we zoeken, in de zomermaanden, de vakantietijd, maar... eigenlijk het hele jaar door. Misschien wel een leven lang. En dan niet als ‘vakantie’ in de trant van dat niets moet, maar dat we vrij zouden zijn van van alles en nog wat dat ons als mens onderuit haalt of al te zeer afleidt om er volop te kunnen zijn voor God en voor elkaar. En vergeet daarbij ook jezelf niet! Hoe was het oude grapje ook al weer? Ik ga van de zomer eens uitgebreid bij mezelf op bezoek. Nou maar hopen dat ik thuis ben!

Of ook: ‘Ik heb geen tijd!’ Dat klinkt eigenlijk liefdeloos. Oefen eens: ‘Ik maak tijd!’ Als iemand zegt: ‘Ik maak tijd voor jou!’ dan straalt de liefde er van af. Het maakt leven makkelijker en mooier! En als er iemand is die dat zegt tot ons, dan is het God zelf!

Paulus bedoelt met “een nieuwe schepping” de verbondenheid van ons christenen met Christus, die gekomen is om alles nieuw te maken, de mensen te verlossen en te genezen, het Rijk van God te verkondigen en de mensen op te nemen in het goddelijk leven. Door het Paasfeest dat we zojuist met Pinksteren hebben afgesloten is dat alles werkelijkheid geworden: door zijn zelfgave uit pure liefde op het kruis - Jezus trok zich niet terug toen zijn aanbod van waarachtige liefde ruw en bot afgewezen werd; stel je voor dat Hij toen gezegd zou hebben ‘Oh nee, dan laat maar!’ Hij hield vol tot het laatste toe! – door zijn zelfgave totterdood en door zijn verrijzenis die daarop volgde, omdat God het werk van zijn handen dat Hij zo bemint nooit laat vallen, daardoor is die nieuwe schepping al begonnen! Niet meer lijden en dood hebben het laatste woord, maar de kracht ten leven, Gods Kracht, de Heilige Geest, die ons steeds aanvuurt en met God en met elkaar (en ook weer met jezelf, natuurlijk!) dat nieuwe begin te maken.

Het mooiste van ons geloof? Vroeg men eens aan een monnik. Hij leefde in een imposante abdij, schitterende architectuur, gregoriaanse zang op hoog niveau en sowieso is een monnik in een habijt een bezienswaardigheid. Dus hij had werkelijk van alles kunnen noemen wat tot het mooiste van zijn leven behoorde. Maar hij zei: ‘Het mooiste, het meest wezenlijkste, het dankbaarste van mijn geloof en mijn leven hier is dat ik elke dag weer opnieuw fouten mag maken en onmiddellijk ook weer opnieuw mag beginnen, steeds weer!’

“Een nieuwe schepping”. Het oude is voorbij. Ons geloof vraagt ons wat voorbij is te laten rusten. Doe je trouwens toch niks meer aan. En je leeft als een verlost! Die nieuwe schepping daagt ons uit er iets heel moois van te maken, in Gods Naam en in de Kracht die zijn Geest is. Nu in de zomer, maar eigenlijk een leven lang. Ik wens het ons allen van harte toe! En laten we er ondertussen alles aan doen te groeien in geloof en besef van dat nieuwe dat God al met ons begonnen is: in ons persoonlijk gebed, in het vieren en ontvangen van de Sacramenten en in momenten van stille bezinning op het Woord van God. Een nieuwe schepping... wie zou dat niet willen?

Deken E. Smeets

Inhoudsopgave

Nieuw magazine 'Gezonden'	4
Een Hemels prentenboek	5
De Winkel van Sinkel	6, 7
Bezoek uit India	8
Nacht Zonder Dak	9
Installatie Ed Smeets	10, 11
Kinderboekje	13 - 16
Patroonheilige Grote kerk	17
Priesterwijding Mathoma	18, 19
Eerste Heilige mis Marthoma	20, 21
Uitreiking Cultuurprijs	22, 23
Ik geef de pen door aan...	24, 25
Kermis	26, 27

De Bloemenkorf

Schoolstraat 2
5801 PB Venray
0478-510214

WWW.DEBLOEMENKORF.NL

*Voor elk moment
een passend geschenk*

Nieuw magazine 'Gezonden' over pastoraal werk in Limburg

Gezonden. Zo heet een nieuw glossy magazine over het werk van priesters, diakens, pastoraal werkers, geestelijk verzorgers en docenten levensbeschouwing in Limburg. Het magazine is een uitgave van het grootseminarie Rolduc, de priesteropleiding van het bisdom Roermond. Het eerste exemplaar is op Roepingenzondag (12 mei) aangeboden aan bisschop Harrie Smeets van Roermond.

Het magazine 'Gezonden' is een vervolg op de brochure 'Geroepen' die twee jaar geleden verscheen. Daarin stonden met name de opleidingen van het grootseminarie en het Theologisch Instituut Rolduc centraal. In de nieuwe uitgave gaat het om de vraag wat het betekent om na afronding van die opleiding in de pastorale praktijk te werken.

Aan het woord komen mensen die op heel verschillende plekken en vanuit verschillende verantwoordelijkheden in parochies, zorgcentra of het onderwijs actief zijn. De redactie van 'Gezonden' sprak met verschillende jonge en oudere priesters over hun idealen en hoe die in de praktijk vorm krijgen. Ook staan in de glossy interviews met een diaken die overdag in de bouw werkt en 's avonds op huisbezoek gaat, met een geestelijk verzorgster die in een zorgcentrum een luisterend oor biedt en met een docent techniek die sinds enkele jaren ook het vak levensbeschouwing geeft.

Daarnaast worden de verschillende pastorale functies besproken en komen in het magazine bisschop Harrie Smeets en vicaris-generaal René Maessen aan het woord. Zij zijn niet alleen zelf gezonden, maar ook verantwoordelijk voor het uitzenden van mensen om in de Kerk in Limburg te werken.

"Gezonden worden, is een innerlijk moeten, het is gehoor geven aan een opdracht die je niet

naast je neer kunt leggen," aldus bisschop Smeets.

De glossy 'Gezonden' gaat ook in op de vraag wat pastoraal werk eigenlijk is, of werken in de Kerk als een beroep of als een roeping moet worden gezien. Ook wordt beschreven welke opleidingsmogelijkheden er in Limburg zijn.

Het magazine 'Gezonden' is uit een uitgave van het grootseminarie Rolduc. Het magazine is voor €7,50 te bestellen bij het Carolushuis, de verzendboekhandel van het bisdom Roermond.

Het eerste exemplaar werd zondagmiddag door rector Lambert Hendriks van Rolduc aan bisschop Smeets aangeboden tijdens de jaarlijkse vesperviering van Roepingenzondag.

Het magazine kunt u bestellen via www.carolushuis.nl of via de dependance van het Carolushuis in de pastorie aan de Leunseweg van maandag t/m vrijdag tussen 09.30 en 10.30 uur.

persdienst@bisdom-roermond.nl

Een Hemels prentenboek

De verdwenen gewelven van de Venrayse Grote Kerk worden even zichtbaar.

In het kader van Venray 75 jaar bevrijd is het plan opgevat in het weekend van 8, 9 en 10 november de gewelfbeschilderingen in herinnering te brengen. Een werkgroep is druk doende met de voorbereidingen. Het plan is met vier beamers een indruk te geven van de tijd vóór en na de verwoestingen en vier metersgrote foto's vooraan in de kerk tonen wat in oktober 1944 definitief verloren ging.

Onze parochiekerk was in het midden van de negentiende eeuw aan groot herstelwerk toe, zowel binnen als buiten. Architect Pierre Cuypers werd in 1865 binnengehaald om het werk te begeleiden. Hij had een dochter als pensionaire bij de ursulinen op Jerusalem, dus de lijnen waren kort!

In de zomer van 1874 stonden de steigers in het gebouw en werden de kalklagen tegen de gewelven voorzichtig verwijderd. Daarbij kwamen inderdaad schilderijen tevoorschijn, naar zou blijken uit de bouwtijd: het derde kwart van de vijftiende eeuw. Omdat onder andere de wapenschilden van bouwpastoor Gijsbertus van der Gaet (†1490) en toenmalig prins-bisschop van Luik Louis de Bourbon († 1482) zijn afgebeeld, ligt een datering tussen 1470 en 1475 voor de hand. Toen werd de laatste hand aan de vernieuwbouw van de kerk gelegd.

In de loop van de tijd verdwenen de beschilderingen onder een laag kalk. Daar is geen duidelijk moment voor te bepalen, al kwam het witten van kerkinterieurs in de tweede helft van de zeventiende eeuw in de mode. In Venray werden toen veel zijaltaren in barokke trant vernieuwd, en daar hoorde wit bij in plaats van bont. In de rekeningen komen regelmatig posten voor betreffende het witkalken van het gebouw. Het zal door de roetaanslag van kaarsen en olielampen nodig zijn geweest, maar zo raakten de afbeeldingen uit het zicht en ook uit het geheugen. Tot ze letterlijk ont-dekt werden.

De Maas- en Roerbode van 18 juli 1874 schreef: 'Wij verheugen ons zeer, dat in eene der schoone kerken van Limburg, waaronder Venray zeker niet de minste is, wederom een schat te meer onzer voorouders is opgedolven, en wij koesteren de blijde hoop, dat het kerkbestuur van Venray spoedig in staat gesteld zal gesteld worden, om dien kunstschat aan de vergetelheid

en de vernietiging te onttrekken'.

Dat gebeurde, ook dankzij een koninklijk besluit van eind 1874, waarbij een subsidie werd verleend van 2500 gulden. Toen een kapitaal. De bevolking bracht bijna net zo veel bij elkaar. Dankzij foto's door de toenmalige Rijksdienst voor de Monumentenzorg in 1927 en 1928 kan men een indruk krijgen van de verdwenen beschilderingen. De gewelven waren uitzonderlijk rijk versierd. Alle beschildering vooraan in de kerk bevatten per segment een ronde of ovale afbeelding met een vakvullend en rijk ornament van bloemen en bladeren.

Die boven het priesterkoor waren op de belangrijkste plek, dicht bij het altaar. Zij brachten de gelovigen bij de ijkpunten van het geloof en vertelden over de achtergronden van het ontstaan van de beschilderingen. De beschilderingen bestreken de volle lengte van de kerk, met een groot door engelen opgetild 'tapijt' tegen de torenwand als afsluiting. Tussen het middenschip en de zijbeuken liepen de beschilderingen naar beneden tot aan het begin van de scheibogen tussen de beuken. Daar waren als onderste ornamenten engelen tegen de pilaren afgebeeld met de vleugels omhoog.

In september 1944 kwam de oorlogsmachine vanuit het noorden steeds dichterbij. Na de mislukte slag om Arnhem trokken de geallieerden naar het zuiden om de westelijke Maasoever te bezetten. De Duitsers zagen dat aankomen en richtten in de Venrayse kerktoeren een uitkijkpost in, die de opmars tot voorbij Overloon kon zien. De kanonnen in de bossen op het Annaterrein konden via een telefoonlijn nauwkeurig worden aangestuurd. Alle reden voor de bevrijders de toren uit te schakelen.

Vanaf 28 september lag Venray onder vuur. Op 12 oktober werd het centrum van Venray gebombardeerd, twee dagen later nog eens. De daken en de gewelven van de kerk stortten toen naar beneden. De toren bleef staan. Die werd twee dagen later door de Duitsers zelf opgeblazen, zodat de bevrijders op hun beurt hem niet als uitkijk konden gebruiken. De toren viel dwars door de kerk en vernielde wat nog over was.

Bij de herbouw kwamen de gewelven terug, de beschilderingen niet meer.

Namens de commissie 'Venray viert 75 jaar vrijheid' Koos Swinkels.

De Winkel van Sinkel

Midden jaren 70 keerde de Franciscaanse missionaris Huub van der Sande (zie rechts bovenste foto) uit India terug naar Nederland. Huub had in India vele jaren onder de armsten der armen gewerkt. In zijn missiewerk lag het accent heel duidelijk op de Franciscaanse traditie. De oprichter van zijn kloosterorde, Franciscus van Assisi, kwam uit Umbrië (Italië) en samen met zijn metgezellen schonk hij al zijn bezittingen aan de armen om zelf in pure armoede verder te leven. De franciscanen behoren tot de bedelorden. Zij proberen in hun daadwerkelijke liefde voor hun naasten Christus na te volgen. Huub was een franciscaan in hart en nieren.

Terug in Nederland zette pater van der Sande zijn missiewerk voort in 't Brukske in Venray. In deze wijk leefden nogal wat mensen die het niet breed hadden of om wat voor reden ook problemen hadden. Zij werden de missie van Huub. Hij ondersteunde hen op veel manieren, zoveel en zo vaak als hij kon. Samen met zuster Servaas ging hij spullen verzamelen die anderen hadden afgedankt. Die gaven zij aan mensen die daar behoefte aan hadden maar over weinig middelen beschikten om daar veel voor te betalen.

Geleidelijk aan groeide uit hun initiatief de Winkel van Sinkel, eerst in 't Brukske, later vanuit het pand in de Bontekoestraat 2, waar de winkel vanaf 13 januari 1981 tot nu gerund wordt door een groot team van enthousiaste vrijwilligers.

Het principe is heel eenvoudig en duidelijk. Mensen brengen hun overvloedige spullen naar de winkel. De vrijwilligers daar sorteren de aangeboden goederen. Boeken, kleding, meubels, klein huisraad, serviesgoed, beelden etc. etc. Kleding moet schoon worden aangeleverd.

Groot huisraad, witgoed en grote apparatuur worden niet ingenomen vanwege de ruimte die deze grote spullen innemen

Voor kleine reparaties aan apparatuur zijn handige vrijwilligers beschikbaar.

Alle spullen worden tegen bijzonder lage prijzen verkocht. Er is een vaste, stabiele en redelijk grote publieksgroep voor. Ook voor oude langspeelplaten en boeken die aan een tweede lezing toe zijn. Voor de laatste categorie stijgt de belangstelling bij slecht weer en tegen de vakantietijd.

Er zijn rond de 70 vrijwilligers, die tussen de 1 en 30 jaar in de winkel werkzaam zijn voor het sorteren en repareren van spullen, voor assistentie in de winkel en als bestuurslid. Na aftrek van de kosten voor huur, elektra en koffie bedraagt de netto winst op jaarbasis rond de € 50.000,-

Dit bedrag gaat in zijn geheel naar projecten voor de minder bedeelden in ons land of elders.

Tot voor enkele jaren vooral in Zuid-India, het oorspronkelijke missiegebied van Pater van der Sande.

Sinds een aantal jaren wijst het bestuur middelen toe aan projecten die een verbinding met Venray hebben. Zo ontving Paul Kroonenberg een subsidie voor zijn Project for the Blind in Tibet en "broodpater" Gerard Poels voor zijn ondersteunende activiteiten voor minder bedeelden in Tilburg. Deze pater haalde in de beginjaren met zijn fiets brood op bij verschillende adressen en verdeelde dat met dezelfde fiets onder de armen.

De doelstellingen van de Winkel van Sinkel zijn even oprecht en eenvoudig als de winkel zelf. De kringloopgedachte biedt goederen een tweede bestemming. Deze goederen zijn zó geprijsd dat ook de armsten ze kunnen kopen. Een vluchtelingengezin bijvoorbeeld, zou zich hier een groot deel van de huisraad probleemloos kunnen aanschaffen. Derde doelstelling is bevordering van sociale cohesie tussen de vrijwilligers onderling en tussen hem het winkelpubliek.

Een gesprek dat ik met een aantal vrijwilligers had werd vooral gekenmerkt door hun enthousiasme en hun verbondenheid. De goede

mensen op de juiste plaats.

Ze werken er tussen 1 en ruim 30 jaar. Enkele "oudgedienden" zijn Doortje (Poels) de Mulder (zie tweede foto rechts) en het echtpaar Tijmensens. Ze zijn vanaf het eerste begin in het Brukske bij de Winkel betrokken.

Bestuurslid Harry Schraven gaf me een rondleiding door het gebouw. Het lijkt nog het meest op een studentenhuus in de jaren '50. Heel veel kamertjes, gangetjes en hokjes. De indeling en de inrichting zijn aanzienlijk ouder dan de spullen die er verkocht worden. Je kunt er gemakkelijk verdwalen.

Binnenkort gaat de Winkel verhuizen omdat het pand wordt gesloopt. Op 8 augustus a.s. wordt het nieuwe pand betrokken en geopend: Schoolstraat 4 in Venray.

Spiksplinternieuw maar aanzienlijk krappere dan ze gewend zijn. Men heeft elders opslagmogelijkheden gevonden.

Het was een inspirerend bezoek, vooral omdat de mensen die er werken eenvoud en oprechte betrokkenheid uitstralen, verbondenheid met de Winkel en met het publiek dat er komt: hartverwarmend. Uw steun dubbel en dwars waard. Dus hierbij de oproep om uw overbodige spullen daar af te leveren!

De winkel op het oude adres aan de Bontekoestraat 2 is tot 1-07-2019 geopend.

Openingstijden :

Maandag	13.30-17.00u
Dinsdag	gesloten
Woensdag	13.30-17.00u
Donderdag	gesloten
Vrijdag	16.30-20.30u
Zaterdag	13.30-16.00u
Zondag	gesloten

Tijdens de openingstijden kunnen spullen worden aangeboden.

De nieuwe winkel aan de Schoolstraat 4 (zie rechts onderste foto) is vanaf 08-08 geopend. Spullen kunnen daar vanaf 8-8 aan de achterzijde (Hoenderstraat) worden aangeboden.

Ger Claessens.

Bezoek uit India aan de Winkel van Sinkel

Op 5-6 bezocht Father D.F. John Bosco de Winkel Van Sinkel in Venray. Deze pater uit Chennai is verantwoordelijk voor de katholieke scholen in de staat Tamil Nadu. Hij is ook verantwoordelijk voor de arme scholen in dit gebied. De Winkel van Sinkel in Venray ondersteunt de arme scholen al 25 jaar met een jaarlijkse donatie. Voor dit geld wordt lesmateriaal, schrijfmateriaal, schoolbanken, schoolboeken gekocht en soms ook het salaris van leraren betaald.

Bij zijn bezoek aan de winkel heeft hij zijn dank willen overbrengen van alle kinderen van de scholen die wij hebben ondersteund.

Hij schrijft zelf : "I appreciate this wonderful work helping me to help children to give a better education. It is a great help giving to poor children in India. God bless you all"

Op 6-6 bezocht deze pater ook onze nieuwe deken van Venray. Hij werd hartelijk welkom geheten door Ed. Smeets en heeft met hem de H.Mis geconcelebreerd in de dagkapel.

Harry Schraven

Nacht Zonder Dak

In de nacht van 18 -19 mei brachten 8 jongeren van de Petrus' Bandenkerk en de Paterskerk de nacht door in zelfgebouwde krotten van karton en plastic. Met deze "Nacht Zonder Dak" haalden ze 586, 50 euro op voor straatjongeren in Bolivia, Kenia en India. Nacht Zonder Dak is een actie van ontwikkelingsorganisatie Tear.

Voor veel jongeren in de wereld is op straat leven de keiharde realiteit. De opbrengst van deze actie is daarom bestemd voor straatjongeren in Santa Cruz (Bolivia), Mumbai (India) en de sloppenwijken van Mathare (Kenia). De organisaties die hier werken vangen straatjongeren op en doen preventief werk onder jongeren die het risico lopen op straat of in de prostitutie terecht te komen. Tear steunt deze projecten die straatjongeren onderdak, begeleiding, onderwijs en een toekomst geeft. Onze eigen Arthur Gerritzen is sinds kort vrijwilliger bij Tear en hij heeft 's avonds uitleg gegeven over de diverse projecten van Tear in Santa Cruz (Bolivia) waarbij ook ouders en sponsors aanwezig waren. Door de nacht buiten in een krotje door te brengen wilden de jongeren ervaren hoe het is om geen normaal dak boven het hoofd te hebben. Na het bouwen van de kartonnen krotjes werden spelletjes gedaan en marshmallows geroosterd bij het kampvuur. Na een gelukkig droge en niet al te koude nacht moesten de deelnemers er weer vroeg uit om op te ruimen en op zoek te gaan naar hun ontbijt.

Marie-Louise:

"Het was een leuke ervaring om met Nacht Zonder Dak mee te doen. Het was daarbij ook mijn eerste keer dat ik meedeed. Het is belangrijk om er soms

bij stil te staan dat je een bed hebt om in te slapen, een warme douche hebt en een ontbijt, bijvoorbeeld. Daklozen en straatjongeren hebben dit niet, en vandaar leek het me interessant om een keer mee te doen en een nacht in een krotje te slapen. Het was niet de meest comfortabele nacht, maar het was alsnog gezellig. We hebben allemaal ook geld ingezameld dat naar de stichting Tear gaat. Absoluut een aanrader om mee te doen!"

Larissa:

"Ik vond het een hele leuke en leerzame ervaring! Ik heb veel geleerd over hoe het leven van straatjongeren eruit ziet, hoe zwaar zij het hebben en ik ben daarom ook heel blij dat wij het hier zo goed hebben. Ik vond het heel leuk om mee te doen en ik zou het zeker nog een keer doen!"

De Nacht zonder Dak is een betekenisvol project voor tieners en jongeren om onze christelijke naastenliefde concreet te maken. Daarom hebben we ons voorgenomen om ook volgend jaar weer een Nacht Zonder Dak te organiseren. Tot slot nog een woord van dank aan alle mensen die de jongeren gesponsord hebben om dit prachtige bedrag bij elkaar te krijgen! Hartelijk dank!

Voor meer informatie over Nacht Zonder Dak: www.nachtzonderdak.nl

Voor meer informatie over de andere projecten van Tear: <https://www.tear.nl/>

Meedoen met de tiengroep 10.4.Christ: we komen iedere 2e zaterdag van de maand bij elkaar in de Galmhut. Meer informatie? Neem contact op met Arthur Gerritzen (06 46656753) of Germaine Verbruggen (06 48447692)

Foto's: Jolijn van Goch

Installatie deken Ed Smeets

Op zondag 28 april 2019 is de hoogerwaardede heer Ed Smeets, tot dan pastoor van Ubach over Worms en ook in de toekomst vicaris Liturgie en Kerkmuziek van het bisdom Roermond, door Mgr. R.H.M. Maessen, vicaris-generaal van het bisdom, geïnstalleerd als deken van het dekenaat Venray en als pastoor van de parochies Sint Petrus' Banden en Christus Koning, Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten en Franciscus van Assisi in Venray en als rector van het rectoraat Sint Jozef in Smakt. Onderstaand een beeldimpressie. De foto's zijn gemaakt door Ans Bistervels.

Foto links:

Voorafgaand aan de installatie legt de nieuwe deken in de pastorie ten overstaan van vicaris-generaal Mgr. Maessen de ambtseed af.

Foto rechts:
De deken ontvangt de sleutel
van de Grote Kerk.

Foto links:

Parochianen overhandigen de deken symbolen van het pastoorsambt zoals de missaal, de kelk, de sleutel van het tabernakel, de biechtstola en de olie van de zieken.

Foto rechts:
Samen met o.a. Mgr. Maessen en deken de Graaf Woutering draagt de deken zijn eerste Mis in de Grote Kerk op.

Foto links:

Burgemeester Gilissen heet deken Smeets welkom in "verreweg het leukste dekenaat van het bisdom".

Foto rechts:
De deken bedankt voor het hartelijke welkom.

BRIENSVELD
UITVAARTVERZORGING

AANDACHT, TIJD EN ZORG
VOOR UW PERSOONLIJKE WENSEN

 Brienshoekweg 6
 5809 EW, Leunen-Venray
 0478-515221
 www.briensveld.nl

UITVAARTVERZORGING

**ELEKTRO
VAN GOCH.**

VENRAY T 0478-510545 F 0478-511800 ELEKTROVANGOCH.NL

ELEKTROTECHNIEK
 BEVEILIGING
 DATA-NETWERKEN
 TELE-COMMUNICATIE
 HUISAUTOMATISERING

TUHMAN DAKBEDEKKINGEN

Voor al uw dakwerkzaamheden

Keizersveld 71b • 5803 AP Venray • T 0478 533702
 M 06-54366249 • info@tuhmandakbedekkingen.nl

WWW.TUHMANDAKBEDEKKINGEN.NL

Kinderboekje

Jezus houdt van alle kinderen, groot en klein!

Hoi kinderen,

Dit keer gaat het over bidden en over de rozenkrans. Weten jullie wat dat is? Jullie hebben er vast al wel eens eentje gezien.

Een rozenkrans is een soort ketting van

kralen, waarbij je bij elke kraal een Onze Vader of een Wees Gegroet bidt.

Maria (de mama van Jezus) heeft zo'n 100 jaar geleden aan 3 kinderen gevraagd om heel vaak de rozenkrans te bidden. En vooral of ook kinderen deze vaak willen bidden. Voor vrede in de wereld en voor alle kinderen die in oorlogsgebieden leven.

Want..... God luistert altijd naar ons,

maar naar het gebed van kinderen luistert Hij extra graag!!
Bij ieder hartje een Onze Vader en
bij ieder kindergezichtje een Wees Gegroet.
En elke keer als je een Onze Vader of Wees Gegroet hebt
gebeden mag je het bijbehorende plaatje kleuren.

**Maria vraagt ons om te bidden met haar
voor vrede op aarde en ook voor elkaar**

Elke keer dat je een Weesgegroet hebt gebeden, mag je een kraal van de Rozenkrans inkleuren.
Zo bid je mee met Kinderen bidden voor oorlogskinderen

www.kinderenbiddenvoorkinderen.nl

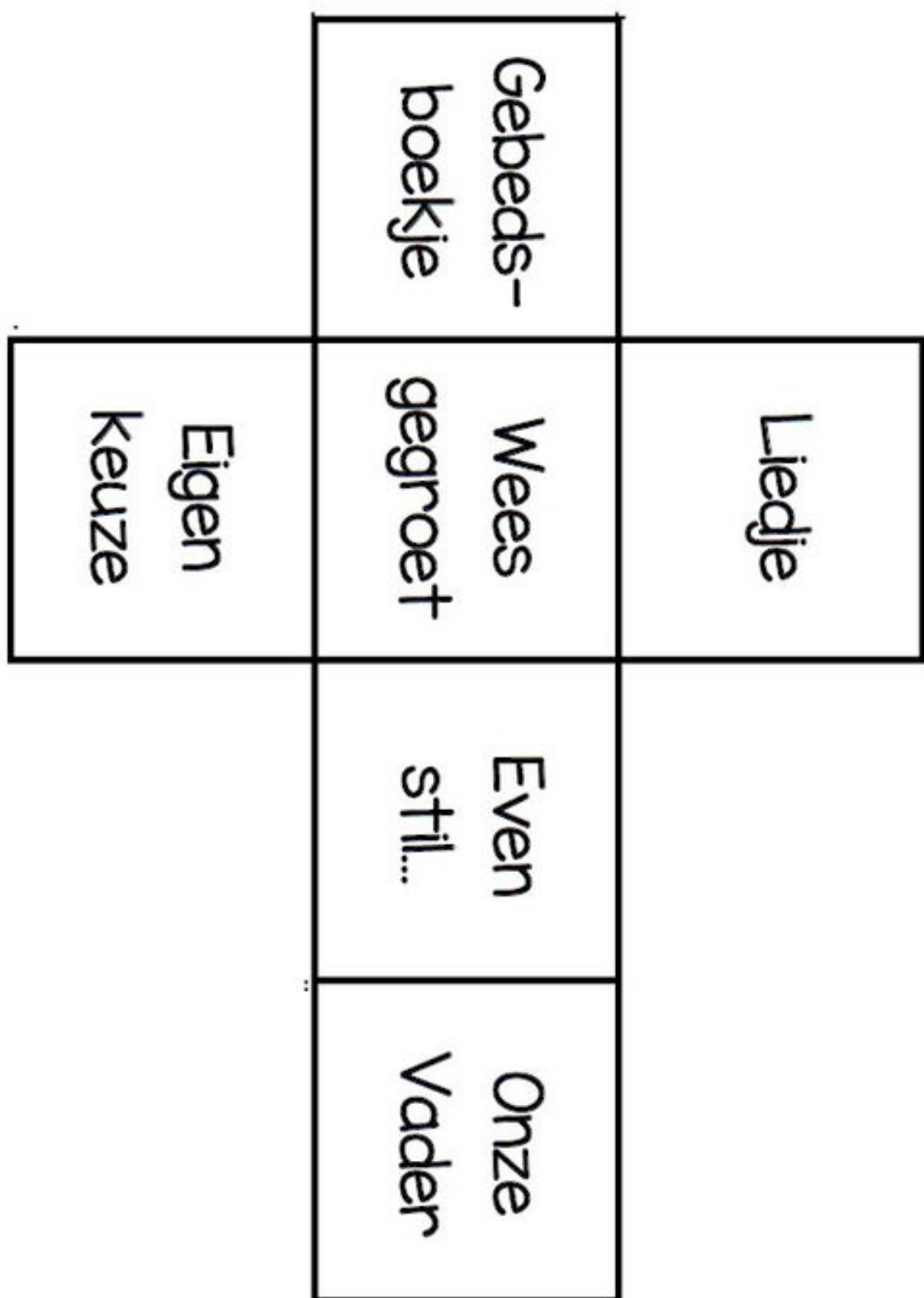
Mocht je nou vergeten zijn hoe die gebedjes ook al weer gaan:

Dit zijn de twee gebedjes die over de hele wereld het meest gebeden worden (het Onze Vader is het gebed wat Jezus zélf aan zijn vrienden geleerd heeft. Wauw wel heel bijzonder dat wij dat dan ook kunnen bidden!).

Maar eigenlijk is bidden niks anders dan gewoon praten met God. En dat kan ook gewoon in je eigen woorden. Als je 's avonds in bed ligt mag je alles aan God vertellen; hoe de dag was, wat er goed ging, waar je dankbaar voor bent, maar ook waar je sorry voor wilt zeggen. Maar ook bij het ontbijt, op de fiets, in het kerkgebouw, op vakantie of lekker in je eigen tuin. Overal kun je bidden, praten met God. Alleen, maar ook samen met je gezin!

Teken deze gebedsdobbelsteen na en knip hem met een extra randje erlangs uit. Vouw en plak hem (samen met papa of mama) tot een dobbelsteen. Zo kunnen jullie, bijvoorbeeld voordat jullie gaan eten, met de dobbelsteen gooien en kijken wat jullie samen gaan bidden!

Sint-Petrus'Banden

Patroonheilige van de Grote kerk

De Grote Kerk bezit een zeer belangrijke inventaris die, evenals het kerkgebouw, beschermd is als Rijksmonument. Daaronder bevinden zich een aantal beeldhouwwerken van de patroonheilige. Zijn naamdag is een goede aanleiding om deze beelden extra aandacht te geven. De beelden zijn allemaal voorzien van een of meer attributen waaruit duidelijk blijkt dat het inderdaad om Petrus gaat. De sleutels in zijn hand zijn van het rijk der hemelen en zijn een teken van zijn leiderschap. Het boek verwijst naar zijn taak als apostel: onderricht en bekering.

Het oudste Petrusbeeld, 105 cm hoog, foto 1, dateert uit ca. 1500 en de manier waarop het is gemaakt geeft de herkomst uit het gebied van de Nederrijn aan. De uitvoering is eenvoudiger dan het machtige en uiterst belangrijke beeld van Sint Petrus Paus, foto 2. Petrus was de eerste paus. Dit beeld dateert uit ca. 1530, is 157 cm hoog en is goed bewaard gebleven. Het is afkomstig uit het atelier van Henrick Douwerman in Kalkar. Het is het meest indrukwekkende object in de kerk. Bijzonder is de ruimtelijke uitstraling. Verder bezit het prachtig vormgegeven details en heeft het een bijzonder mooie kleurstelling. Het beeld is op ooghoogte aangebracht en van dichtbij heel goed te bekijken.

Petrus als apostel, foto 3, is een beeld van 160 cm hoog en maakt deel uit van de groep apostelbeelden die in het middenschip tegen de kolommen zijn geplaatst. Het dateert uit de 17e eeuw en is afkomstig uit Zuidelijke Maasstreek. Deze drie middeleeuwse beelden zijn van eikenhout. Het beeld Petrus van het vooroorlogse hoofdaltaar, 146 cm hoog, foto 4, dateert uit ca. 1895 en is gemaakt in de Werkplaats voor Kerkelijke Kunst van P.J. Cuijpers en Co.

In de Grote Kerk zijn meer Petrus beelden aanwezig: onder andere in het nieuwe hoofdaltaar; in de voet van de geelkoperen lezenaar met adelaar; en het linker beeld van de monumentale biechtstoel in de zuidbeuk.

Eveneens in de zuidbeuk, boven de ingang naar de doopkapel, in een glas-in-loodraam van Dieter Hartmann, is een afbeelding te zien van Sint Petrus' Banden die door een engel bevrijd wordt uit de kettingen. Dezelfde voorstelling treffen we buiten aan, boven de toreningang in een reliëf, van de hand van beeldhouwer Jacques van Rhijn. Er worden scènes uit het leven van de heilige apostel Petrus uitgebeeld, waaronder de bevrijding uit de 'banden'. Met de 'Banden' worden de ijzeren kettingen bedoeld waarin Petrus geboeid zou hebben gezeten toen hij door Herodes gevangen werd genomen. In het bijbelboek Handelingen (hoofdstuk 12,7) wordt verteld hoe een engel Petrus uit deze boeien bevrijdde. Het reliëf werd na het gereed komen van de toren, in 1962 aangebracht.

Bron en fotocollage: Frans de Roos, Koester uw Monument, Stichting Venray Monumentaal (SVM)

Priesterwijding Marthoma in India

Vanuit een fijne samenwerking met Marthoma, binnen de kerk van Venray, werd er door Henk (mijn man) en mij meteen gezegd: "Wij gaan naar de priesterwijding van Marthoma in India". Nog een aantal andere parochianen hadden dit idee zodat wij uiteindelijk met een mooi gezelschap van 7 mensen vanuit Venray de reis naar India hebben mochten maken. Daarnaast heeft ook Deken Bouwman zich aangesloten bij dit mooie gezelschap zodat wij met 8 mensen uit Nederland getuigen mochten zijn van de priesterwijding van "onze" Marthoma. Marthoma had geregeld dat wij bij familie, burens en vrienden konden verblijven. Daarnaast had hij een mooi programma samengesteld zodat wij zijn geboorteland in alle pracht en praal konden ervaren.

De eerste beleving van India? Warmte, zon, getoeter van het verkeer, kleurrijke gastvrije mensen. Daarnaast heerlijk eten (3 x warm, dat kennen wij niet) heel veel vers fruit en natuurlijk heerlijke verse vis (kan natuurlijk niet anders als je in een vissersdorp verblijft).

De schoonheid van het land is overweldigend alleen jammer van al het vuilnis dat her en der ligt. Op dat gebied is er nog wel iets te doen aan afvalinzameling, recycling en andere duurzame oplossingen.

Wat mij ook meteen opviel is de vriendelijkheid, spontaniteit, de gastvrijheid en betrokkenheid, zorgzaamheid van de mensen naar elkaar.

Wat een rust is er in hun leven, komt het nu niet dan morgen; Wat is het bij ons dan een jachtig leven, alles op tijd en uur! De rust die zij uitstraalden probeer ik zelf thuis voort te zetten. De mooie dagen en momenten op zee kijkend naar de vissers, de olifanten, de huisboottocht, het winkelen, het goede zorgen van de familie, vrienden/seminaristen van Marthoma.

De discobus wat een happening! En niet te vergeten het voetbaltoernooi van Thoothoor waarbij "ons team" dat wij mochten sponsoren een mooie 2e plaats wist te behalen.

Heel bijzonder was ook de ontmoeting met de Venrayse Paul Kronenberg (van d'n bekker) die samen met Sabrye in India een nieuw project is gestart. Kanthari is een onderwijs- en opleidingsinstituut die mensen helpt om sociale projecten op te zetten in hun eigen land. De betrokkenheid en bevoegdheid van Paul als hij praat over "zijn" studenten is indrukwekkend en ontroerend.

Ook speciaal was de ontvangst bij de Aartsbisschop van India en de presentaties van de directeurs van de departementen van het bisdom. Zij namen ons mee in de vele projecten die door het bisdom worden opgezet voor de sociale projecten ter verbetering van de leefomstandigheden van de (katholieke) gemeenschap in India. Onze echte eerste kennismaking met de katholieke kerk van India op Goede Vrijdag geeft kippenvel momenten. De grote hoeveelheid kerkgangers zowel in de kerk als buiten de kerk zelfs zittend bij de graven van hun overleden dierbare.

De priesterwijding van Marthoma op 25-04-19 in de kathedraal van Trivandrium was een van de hoogte punten en natuurlijk het doel van onze reis. Ook heel bijzonder was de eerste Nederlandse Heilige Mis op 26-04-19 in een sfeervolle kleine kapel van de zusters in Thoothoor. Bijzonder ook omdat Netty en ik hier onze Sari konden dragen waardoor wij ons nog meer verbonden voelde met de Indiase bevolking, wat Marthoma heel erg kon waarderen.

Al met al zijn we een hele ervaring rijker en zijn wij ontzettend dankbaar dat wij dit hebben mogen meemaken.

Catherine Mijster

Kapelaan Marthoma samen met de vijf andere seminaristen die op 25 april in India tot priester werden gewijd.

Met een kleine vissersboot onderweg naar de mosselvisser

Gezelschap stapt uit de boot met de vangst van de dag.

Paul Kroonenburg, vriend van Jan van Goch, geeft uitleg over zijn project Kanthari in India

Processie voorafgaand aan de Eerste Mis van kapelaan Marthoma in Thoothoor

Reisgezelschap na afloop van de wijding in de kathedraal van Trivandrum met de Aartsbisschop Mgr. Soosai Pakiam die de kapelaan tot priester heeft gewijd

Na afloop van de Eerste Nederlandse Mis in het klooster van de zusters in Thoothoor.

Eerste Heilige mis kapelaan Marthoma

Op 25 april jl. werd diaken Marthoma Alexander in de kathedraal van Trivandrum in India door Aartsbisschop Mgr. Soosai Pakiam tot priester gewijd samen met 5 andere seminaristen.

Zijn eerste Heilige Mis droeg de kapelaan op in Thoothoor in India.

In Venray droeg hij zijn eerste Mis op op in de Grote Kerk op 19 mei jl.

Het was een indrukwekkende plechtigheid.

Na afloop van de dienst was er een receptie in Anno'54, gevolgd door een Indiaas buffet voor alle priesters in het dekenaat, het kerkbestuur en heel veel jonge vrijwilligers uit beide parochies. Ook onze bisschop Mgr. Smeets was daar te gast.

Hieronder een sfeerimpressie. De foto's zijn genomen door Ans Bistervels.

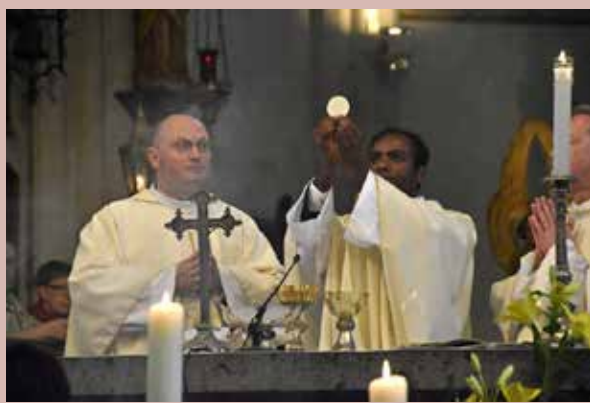
Voor aanvang van de Mis samen met concelebranten deken de Graaf Woutering en deken Smeets.

Bij aanvang van de Mis met diaken van Dierendonck

De kapelaan en de deken

Naast de deken van Horst
priester Maria Michael

De zegen

Uitreiking Wilhelmina Sangers Cultuurprijs 2019

De Wilhelmina Sangers Cultuurprijs is ingesteld bij testament van mevr. Wilhelmina Sangers, bij leven directrice van de huishoudschool in Venray. De prijs werd voor de eerste keer uitgereikt in mei 1992.

De stichting Wilhelmina Sangers Cultuurprijs is een stichting op katholieke grondslag met als doel:

- het in de meest brede zin bevorderen van de Rooms Katholieke godsdienst en de cultuur in Limburg;
- steun geven aan jeugdwerken;
- steun verlenen kerken, vooral als het gaat om restauratie van gebouwen of conservatie van kunstschaten.

Het bestuur van de stichting telde tot mei van dit jaar vijf leden: Mgr. H. Smeets, voorheen deken van Venray, de heer H. Gilissen, burgemeester van Venray, Mgr. R. Maessen, voorheen deken van Thorn, Mevr. M. Hofman-Ruijters, voorheen burgemeester van Heel en Maasbree en ondergetekende.

Het gaat om een prijs voor geleverde prestaties, zo heeft Wilhelmina Sangers het bedoeld. Daarbij heeft zij ook bepaald, dat in eerste instantie verzoeken uit de gemeenten Maasgouw (geboorteplaats Beegden) en Venray (laatstelijk de woonplaats en plaats van overlijden) in aanmerking komen voor een prijs. Alle bestuursleden zijn woonachtig of werkzaam in deze gemeenten.

Op of omstreeks 22 mei, de geboortedag van Mevr. Sangers, vindt in Venray jaarlijks traditioneel de uitreiking van de prijzen plaats, inmiddels reeds voor de 28e maal.

Omdat de voorzitter, Mgr. H. Smeets, na 11 jaar zijn bestuurstaken neerlegt, vond de prijsuitreiking dit jaar plaats in het bisschopshuis in Roermond, een statige residentie, waar verdeeld over 2 vertrekken, de portretten van alle 24 bisschoppen sinds 1562 op de bezoeker neerkijken. Het formaat van alle portretten is hetzelfde. De portretten lijken ook verder op elkaar: ze tonen de bisschoppen in vol ornaat en met een devoot, gestreng of enigszins vriendelijk gelaat. De muren van beide vertrekken zijn nu helemaal gevuld. Er kan geen bisschop meer bij. Dus rest de vraag waar het portret van Mgr. Smeets te zijner tijd zal blijven.

‘Het gaat om een prijs voor geleverde prestaties’

Dit jaar werden 10 stichtingen en verenigingen genomineerd voor de prijs. Er werden 6 prijzen toegekend. En wel aan de parochies Heel, Hunsel en Schinnen voor restauratie of renovatie van kerken, aan het gemeenschapshuis in Beegden bij gelegenheid van het 40-jarig bestaan, aan het cultuurpodium in Geijsteren en aan het project “De weg naar verzoening”.

De Stichting Cultuurpodium Geijsteren kreeg de prijs voor het plan om op 20 oktober 2019 een bevrijdingsconcert te organiseren op het terrein van de kasteelruïne in Geijsteren.

Het concert wordt georganiseerd bij gelegenheid van de bevrijding van Venray 75 jaar geleden op precies dezelfde datum: 20 oktober. De kasteelruïne in Geijsteren is als locatie gekozen omdat het ook 75 jaar geleden is dat het kasteel tijdens de gevechten rondom Venray is gebombardeerd. Het concert zal worden uitgevoerd door de volgende gezelschappen.

- The Stuart Singers uit Minchinhampton in Engeland. Dit koor is ook betrokken bij een herdenkingsplechtigheid op de Engelse begraafplaats in Venray eerder op deze dag
- Het Theaterchor Niederrhein uit Kevelaer in Duitsland
- Het Kemmerekoor uit Geijsteren
- Het Reünie-orkest van de Limburgs Jagers.

Het project “De weg naar verzoening” gaat om het volgende.

De commissie-Deetman onderzocht van 2010 tot 2011 het seksueel misbruik van minderjarigen in de Rooms-Katholieke Kerk van 1945 tot 2010. Zij presenteerde op 16 december 2011 haar eindrapport. In dit rapport werd de omvang van dit misbruik duidelijk.

Een omvang, die ontsteltenis teweegbracht, verontwaardiging en vooral de verbijsterde vraag, hoe dit in Godsnaam mogelijk was, juist binnen onze kerk, die Gods boodschap van hoop, geloof en liefde predikt. De constatering dat dit alles op zo'n grote schaal gebeurd was leidde voor veel mensen tot de conclusie dat de kerk niet deugde, toen niet, nu niet en nooit meer.

Voor Pierre Habets, de initiator van het project, ging die conclusie veel te ver. Want zo zei hij, dagelijks ondervinden miljoenen mensen steun aan het Rooms-Katholieke geloof, aan gebed, aan de sacramenten. Hij ging op zoek naar datgene wat gelovigen en slachtoffers verbindt, datgene wat de schuld en schaamte die hen scheidt, overstijgt. Bij zijn zoektocht kreeg hij gezelschap van Bert Smeets, voorzitter van de slachtofferorganisatie Mea Culpa, van Mgr. Frans Wiertz, destijds bisschop van Roermond, en van Jos Schreurs, deken van Schinnen.

De zoektocht eindigde, niet in een verklaring, niet in een document, maar in een bronzen beeld. Een beeld dat de uiteindelijke verzoening uitdrukt, beter dan in woorden.

Ontwerp en het bronzen eindresultaat zijn ingezegend door Mgr. Wiertz. Het staat sinds 21 april 2017 in het Stadspark “De Kartuis” in Roermond.

Tenslotte zijn twee waarderingssubsidies toegekend en wel aan de werkgroep Venray 75 jaar bevrijding voor het project “Een hemels prentenboek” en aan het Grootseminarie Rolduc voor het magazine “Gezonden”. Over het project en het magazine vindt u elders in dit blad meer informatie.

Ger Claessens, secretaris bestuur stichting Wilhelmina Sangers Cultuurprijs.

Foto boven: Het bestuur van de stichting Wilhelmina Sangers Cultuurprijs: v.l.n.r. Mgr. H. Smeets, mevr. M. Hofman-Ruijters, Mgr. R. Maessen en dhr. G. Claessens. Burgemeester Gilissen was op 19 mei verhinderd.

Foto onder: Alle prijswinnaars en genodigden. Foto's: F.J.C.T. van Galen, bisdom Roermond.

Ik geef de pen door aan...

Mijn naam is Anneke. Ik ben geboren en getogen in Indonesië waar 90% van de bevolking moslim is. Maar ik ben al katholiek sinds ik in de buik van mijn moeder was. Thuis leerde ik bidden, voor en na het eten, voor en na het slapen. We gingen elke week naar de kerk. Doordat ik op een katholieke school zat, vroeg de juf elke maandag of ik naar de kerk geweest was. Op de eerste vrijdag van de maand gingen wij met de hele klas naar de kerk. De routine activiteit is verplicht.

Ik voelde mij schuldig als ik niet naar de kerk ging of als ik niet bad. Mijn moeder is echt een bidmoeder. Bijna elke dag ging zij naar de ochtendmis. Soms ging ik ook mee en ook mijn zussen en soms mijn broers voor wij naar school gingen. “Je kan alles aan God vragen”, zei mijn moeder. “Hij luistert. Misschien niet vandaag, misschien later dat Hij jouw gebeden beantwoordt.” Ik begreep toen niet wat mijn moeder bedoelde. Als ik bad, wilde ik dat het zo of zelfs meteen gebeurde. Als mijn gebeden niet beantwoord werden, dacht ik dat God niet naar mij luisterde.

Mijn vader bracht ons altijd naar de katholieke kerk, maar hij ging nooit naar binnen. Hij was een protestant. Toen ik een keer vroeg aan hem waarom hij niet naar de katholieke kerk ging, zei hij dat hij daar een slechte ervaring mee had. Vroeger toen mijn ouders jong waren, was het normaal dat mannen en vrouwen in de katholieke kerk apart moesten zitten. Doordat hij niet naast mijn moeder mocht zitten, voelde hij zich gediscrimineerd. Hoewel het nu niet meer zo was, wilde hij toch niet meer naar de katholieke kerk gaan. Ik was nog te klein om hem te dwingen. Mijn moeder ging alleen naar de protestantse kerk met Kerstmis.

Af en toe gingen wij, ik en mijn broers en zussen, naar de protestantse kerk. Daar hoorde wij een verhaal uit de Bijbel, ze zongen en deden een toneelstukje voor Kerst. De katholieke kerk had geen kinderwoorddienst.

Ik voelde me echt verdrietig toen ik zag dat een familie met een vader, een moeder en de kinderen samen op een bank in de katholieke kerk zaten. Dit ging bij mij nooit gebeuren. Ik zei tegen mijzelf: als ik later een gezin wil stichten, wil ik trouwen met de man die hetzelfde geloof heeft als ik zodat we op dezelfde bank kunnen zitten. Ik bad hiervoor ook tot God toen. Toen ik in de puberteit was, vond ik eens een misdienaar heel leuk. Ik werd altijd verlegen als hij naar me keek.

Toen ik 15 was, praatte mijn vader veel over de Bijbel. We lazen de Bijbel van Genesis tot De Openbaring van Johannes. Andere jongeren konden genieten van het weekend op zaterdagavond met vrienden, maar wij zaten thuis om in de Bijbel te lezen. Uit de Bijbel kun je alles leren, over 10 geboden, over geloof, hoop en liefde. Over hoe moet je bidden, over vasten, enz. Maar natuurlijk begreep ik dat toen nog niet zo goed.

Mijn vader is plotseling overleden aan een hartaanval. Ik voelde toen dat de wereld voorbij was. Mijn moeder had geen werk. Ik dacht dat ik met mijn school moest gaan stoppen omdat mijn moeder het misschien niet meer kon betalen. Als ik God kon dwingen, zou ik zeggen alstublieft breng mijn vader weer terug. Ik had nog niet genoeg liefde van hem gehad en ik had geen andere vader en die wou ik ook niet.

In het ziekenhuis zei mijn moeder: “Hef je hart op! Papa is nu al blij bij God. Niet te lang verdriet. Bidden! Niks voor niks dat God bestaat.” Mijn moeder heeft gelijk. God helpt ons door moeilijke tijden heen. Via de mensen biedt God troost en hulp. Hoe meer moeilijkheden, hoe meer ik bid. Door de mensen van de protestantse gemeenschap die ons gezin vaak bezochten om troost

te bieden in die tijd, heb ik veel over de Bijbel geleerd. Bijbellezen biedt troost en kracht, maar ook hoop voor de toekomst. Bid, heb geduld en geloof zei ik tegen mijzelf. Pas toen begreep ik wat mijn moeder bedoelde met: God beantwoordt je gebeden in Zijn tijd.” Niet in mijn tijd. God geeft wat je nodig hebt maar niet altijd wat je wil. Als je niet krijgt wat je wil, moet je leren te accepteren met dankbaarheid. Je doet jouw deel, God doet de rest. Ora et Labora, zei mijn moeder.

Ik leerde mijn man kennen, trouwen en verhuizen naar Nederland. Een grote stap! Ik verliet mijn familie en vrienden en ook mijn carrière. Opeens was ik werkloos en eenzaam in Nederland. Doordat mijn Nederlands nog niet zo goed was, had ik nog geen nieuwe vrienden. En daarnaast had ik ook een beetje een cultuurschok.

Ik blijf bidden en de Bijbel lezen zoals altijd wanneer ik het moeilijk heb. Dat maakt dat ik rust krijg. En zoals mijn moeder zei dat God jouw gebeden in Zijn tijd beantwoordt. Van dat proces moet ik genieten. Dat maakt mij meer volwassen.

Op een dag zei ik tegen mijn man: “Ik wil weer naar de kerk.” Ik geloofde dat ik daar weer nieuwe vrienden zou gaan vinden zodat ik me niet meer zo eenzaam zou voelen.

Eerst ging ik met mijn man naar Grote Kerk en zag ik veel oude mensen. Waar zijn de jonge mensen, dacht ik. Mijn man was niet meer gewend om iedere week naar de kerk te gaan. Soms ging ik alleen. Ik bleef bidden dat hij iedere week naar de kerk zou gaan. Ik snap niet de hele Mis in Latijn en de preek in de Nederlandse taal maar als ik een zin begrijp van wat de deken zei, vind ik dat genoeg. De rest moet ik zelf maar verwerken in mijn hoofd en mijn ziel.

Twee jaar wachten wij tot onze eerste zoon werd geboren. God is groot. Tijdens de voorbereiding van de doop van onze zoon, heb ik geleerd dat het geloof als een fiets is; we zullen vallen als we stoppen met trappen. We leren onze zoons om een kruisteken te maken en te bidden, om God te bedanken voor een mooie dag en te bidden voor zichzelf maar ook voor anderen.

Later hoorden wij dat bij de Paterskerk een kinderdoordienst is, tijdens de Mis, waar kinderen de Bijbel kunnen horen en met andere kinderen kunnen spelen en knutselen. Ik geloof dat Geloof groeit door het horen van het Woord van God. We bidden samen thuis en we lezen samen soms een Bijbelverhaaltje voordat de kinderen naar bed gaan. Zo is het Geloof niet alleen de verantwoordelijkheid van de kerk of de katholieke school maar de verantwoordelijken hiervan zijn wij, de ouders. En ik weet dat de basis belangrijk is.

“Waarom moeten wij naar de kerk mama?” vroeg een van onze zoons. “Om God te bedanken voor wat we al gekregen hebben. God is blij dat we ons verzamelen om dankbaar te zijn voor de zegeningen.” zei ik. Ik weet dat het niet het perfecte antwoord is, maar ik geloof dat wij planten en God geeft groei. Ik weet dat wij nu de basis van het geloof geven aan onze zoons. Straks gaan zij het zelf ervaren.

Ik zeg altijd tegen mijn zoon “Gedraag je. Laat zien dat je een kind van God bent.” Wat ik bedoel met deze zin; ga iedere week naar de kerk, maar als je niet kunt aantonen dat je een goed mens bent, is het waardeloos. Net zo met het geloof; als het geloof niet gepaard gaat met daden, dan is het geloof in wezen dood.

Zoals mijn ouders het mij hebben geleerd, zeg ik ook tegen mijn zoons: “Bidden.” Gebed is de levensadem van gelovigen. Ik geloof in de kracht van bidden. En ik kan dat bevestigen. Met God zijn wij nooit alleen. Als we struikelen, zullen we niet vallen, omdat God onze handen vasthoudt. Nu zitten wij als een familie in de kerk op dezelfde bank bijna iedere week. God beantwoorde mijn gebed. Deze pen ga ik aan mijn zoon geven zodat hij een mooi verhaaltje kan schrijven over hem en zijn geloof. Over hoe Goed God is...

Anneke Dik

De kermis

begint ná de processie!

De Venrayse kermis wordt in de eerste week van augustus gehouden en kent een zeer lange traditie. Na de plechtige 'kerkermis' (hoogmis), later verbasterd tot kermis, trok de processie ter ere van Sint Petrus' Banden, door het dorp. De naamdag van Sint Petrus' Banden, de beschermheilige van de Grote Kerk wordt gevierd op 1 augustus. Met de bouw van de laatgotische Grote Kerk werd in 1462 begonnen ter vervanging van een vervallen en grotendeels verwoeste Romaanse kerk op dezelfde plek. Het oudste tot nu toe gevonden document, waaruit blijkt dat op de eerste zondag in augustus in Venray een kermisprocessie werd gehouden en het dus kermis was, dateert uit het jaar 1627.

Na de plechtige hoogmis trok een lange stoet door de versierde straten van het dorp. Voorop liepen misdienaars of acolieten met het processiekruis, gevolgd door de plaatselijke schutterij die moesten zorgen voor een ordentelijk verloop van de tocht. Onderweg werd gestopt bij een rustaltaar, normaal gesproken opgebouwd op een van de pleinen, maar voor de kermisprocessie verplaatst naar het gymnasium aan de Paterlaan. De pleinen waren immers reeds bezet door de kermisattracties. De monstrans met het Allerheiligste werd voor gebed en aanbidding enige tijd op het rustaltaar geplaatst.

Er liepen veel priesters en kloosterlingen mee en onder een baldakijn (processiehemel), liep de deken met het Allerheiligste. Ook de burgemeester, andere notabelen en veel verenigingen trokken met hun vaandel mee in de stoet. Evenals schoolkinderen, vrouwen, zangkoren en fanfares. Onderweg werd gebeden en gezongen. Onder andere door 'bruidjes', de meisjes die dat jaar de eerste heilige communie hadden gedaan en de meisjes uit de 5e en 6e klas die mee liepen als maagd, zwaaiend met een palmtak. De maagden moesten van te voren, in de klas van juffrouw Beb Linskens, na schooltijd, de processieliederen oefenen. Zij begeleidde dit met een traporgeltje.

Aan de kant van de weg stonden mensen uit de omliggende dorpen en de aanwonenden, vaak met veel familieleden van buitenaf, die 'op de kermis' kwamen. Als het Allerheiligste voorbij kwam werd er eerbiedig geknield.

Langs de route hing men de vlag uit en achter de ramen van de huizen stonden brandende kaarsen, bloemen en soms ook een kruis of heilige beeld. Het midden van de straat werd versierd met een bond strooisel van bloemblaadjes.

Pas als de processie terug was in de kerk, kon het grote kermisfeest beginnen!

De laatste kermisprocessie vond plaats in augustus 1964. Dit leidde in 1965 tot problemen omdat men zonder de processie, niet wist hoe laat de kermis zou beginnen. In 2009 kwam er een eind aan dit 'probleem'. Toenmalige deken H. Smeets startte een nieuwe traditie: hij ging, vergezeld van de schutterij en vele misdienaars naar de kermispleinen om de attracties in te zegenen. Sindsdien gaat de kermis pas open nadat alle aangemelde attracties zijn ingezegend!

Bronnen: Monumentenregister; Sjef Verlinden 'Van Kerkmis tot Kermis'; Jaap Goumans, 'Ook dit was Venray'; Stichting Behoud en Restauratie Beeldenschat Sint Petrus' Banden Kerk; Archief Stichting Venray Monumentaal (SVM) . Oude foto's: Rooyet.

Deken Berden draagt de monstrans onder een baldakijn mee en wordt begeleid door flambouwdragers, mannen met lantaarns waarin een brandende kaars. De foto is genomen rond 1932 in de Marktstraat. De processie is hier op de terugweg naar de kerk. Langs de weg werd eerbiedig geknield.

In 1957 passeren de maagden onder leiding van juffrouw Linksens, Hotel de Gouden Leeuw aan het Henseniusplein. Voor de deur was de draaimolen opgebouwd.

Bruidjes en maagden met juffrouw Linskens in de kermisprocessie van 1958 op de Paterslaan.

GROTE KERK

Adres

Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CR Venray
0478-550740 - petrband@zonnet.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag, behalve donderdag,
van 9.30 tot 11.30 uur, telnr.: 0478-550740;
stipendium: € 10,- voor missen op weekdays,
€ 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL49 ABNA 0579 7394 81

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL59 ABNA 0484 1000 17 of
NL82 INGB 0001 1748 63 inzake kerkbijdrage.
Voorzitter comité kerk- bijdrage: dhr. F.
Welschen.
Penningmeester parochie Sint Petrus' Banden:
Maris Heijnen.

H.H. Missen

Weekdagen: 9.00 uur
Zaterdag: 19:15 uur
Zondag: 9.30 uur

Overleden

04-04-19	Gertie Pelser-Kieboom	71 jaar
05-04-19	Leo Wijnhoven	81 jaar
29-05-19	Piet Kluitmans	87 jaar
03-05-19	Paul Janssen	61 jaar
10-05-19	Wil Geurts	81 jaar

Gedoopt

05-05-19	Emily Direcks
12-05-19	Jur Laurens
12-05-19	Palesa Janssen
12-05-19	Suze Vullings
12-05-19	Yara Brok

PATERSKERK

Adres

Parochie OLV van Zeven Smarten
Leunseweg 5, 5802 CE Venray
0478-580202 - info@paterskerkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag van 9.30 tot 10.30 uur,
telnr.: 0478-580202; stipendium:
€ 10,- voor missen op weekdays,
€ 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL81 ABNA 0231 8034 94 ,
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL42 INGB 0004 2040 20,
t.n.v. parochie Venray-Zuid of
IBAN: NL17 ABNA 0231 8085 26,
ten name van: Kerkbestuur O.L.V. van Zeven
Smarten inzake kerkbijdrage.

Inloopmorgen op woensdag

Pastorie: 9.30 - 12.00 uur

Mariakapel geopend

Ma t/m za: 9.30 - 19.00 uur

H.H. Missen

Weekdagen: 18.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur
(zondag met kindervoordienst en opvang
voor baby's en peuters)

Aanbidding van het Allerheiligste

Vrijdag: 17.30 uur

Overleden

31-03-19	Frans Vervoordeldonk	84 jaar
24-05-19	Riek van Hemert-Hermesen	87 jaar
25-05-19	Teng Manders	81 jaar

Gedoopt

31-03-19	Tim Sanders
----------	-------------

Redactie

Adres: Leunseweg 5, 5802 CE Venray. Email: samenkerkvenray@gmail.com

*Gratis abonnement? Opzeggen? Adreswijziging?
Stuur een mailtje of een briefje.*